

การเปลี่ยนแปลงปริมาณเงินต่อระบบเศรษฐกิจ

The Changes in the Money Supply on the Economic System

บุษรา มุยอิง

Budsara Muising

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

บทคัดย่อ

งานวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาถึงผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงปริมาณเงินต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิ แบบอนุกรมเวลา แบบรายปี จากผลการศึกษาพบว่า การที่ปริมาณเงินในรูป M_1 ของประเทศไทยลดลง 2.63% ส่งผลให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของประเทศไทยในราคากลางปัจจุบัน ลดลง 2.24% และ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศที่แท้จริง ลดลงถึง 10.51%

Abstract

This thematic paper investigates the effects of changes in money supply on the economic system. The study was divided into the case of the Kingdom of Thailand. To this end, pertinent secondary time series data pertaining to Thailand in the period between were analyzed.

Findings are as follows:

In the case of Thailand during the economic crisis, it was found that the money supply (M_1) of Thailand decreased by 2.63 percent, thereby inducing a decrease in the gross domestic product (GDP) in current prices by 2.24 percent. At the same time real GDP decreased by 10.51 percent.

บทนำ

ปริมาณเงิน นับเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของทุกประเทศทั่วโลก เนื่องจาก การเปลี่ยนแปลงของปริมาณเงินจะมีผลกระทบโดยตรงต่อตัวแปรอื่น ๆ ที่อยู่ในกิจกรรมทางด้านธุรกิจของแต่ละประเทศ กล่าวคือ ถ้าหากมีปริมาณเงินเข้าสู่ระบบ-เศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น ก็จะมีผลทำให้ปริมาณเงินในมือ (ware おくปานติก, 2541, หน้า 102) ซึ่งการเปลี่ยนแปลงของปริมาณเงิน ก่อให้เกิด การเปลี่ยนแปลงในระบบประชาชนมากขึ้น เมื่อปริมาณเงินในมือประชาชนมากขึ้น จึงทำให้ความต้องการที่จะซื้อสินค้าและบริการมีเพิ่มขึ้น ในระบบเศรษฐกิจของประเทศต่าง ๆ ณ ช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง ปริมาณเงินที่ใช้หมุนเวียนในมือประชาชนทั้งหมด เรียกว่า ปริมาณเงิน (money supply) หรือ อุปทานของเงิน (supply of money) ถ้าปริมาณเงินที่หมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจเปลี่ยนแปลงไป

ค่าของเงินย่อมเปลี่ยนแปลงไปได้ด้วยเช่นกัน เช่น ถ้าปริมาณเงินที่หมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจมีน้อยกว่าปริมาณสินค้าและบริการแล้ว ค่าของเงินก็เพิ่มขึ้น และระดับราคาสินค้าจะลดลง ซึ่งสภาวะการณ์เช่นนี้ เรียกว่า ภาวะเงินตึง และถ้าเกิดภาวะเช่นนี้อย่างรุนแรงจะส่งผลต่อระบบเศรษฐกิจ คือ ทำให้เกิดภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ในทางกลับกันถ้าปริมาณเงินที่หมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจมีมากกว่าปริมาณสินค้าและบริการ ค่าของเงินจะลดลง และระดับราคาสินค้าจะเพิ่มสูงขึ้น เรียกว่า ภาวะเงินเฟ้อ (inflation) และถ้าภาวะเช่นนี้เกิดอย่างรุนแรงจะส่งผลให้ระบบเศรษฐกิจขาดเสียรภาพได้ เช่นกัน เศรษฐกิจ ส่งผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงของรายได้ ผลผลิตที่แท้จริง การจ้างงาน การซื้อขายแลกเปลี่ยน การส่งออก ตลอดจนผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศจะเห็นได้ว่าปริมาณเงินนั้นมีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจ ส่งผลกระทบต่อเสียรภาพและการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงปริมาณเงินต่อระบบเศรษฐกิจ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

แบบจำลองในการศึกษา

การศึกษาถึงผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงปริมาณเงินต่อระบบเศรษฐกิจในครั้งนี้ มีแบบจำลองในการศึกษา คือ

$$\log RGDP = \alpha + b_1 \log M1 + b_2 \log RGDP_{t-1}$$

เมื่อกำหนดให้

RGDP คือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ณ ราคารองที่

M1 คือ ปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบ

RGDP_{t-1} คือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ณ ราคารองที่เมื่อปีที่ผ่านมา

การดำเนินงานวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเป็นข้อมูลทุติยภูมิ แบบอนุกรมเวลารายปี นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550-2560 จำนวน 10 ปี ซึ่งเก็บรวบรวมจาก ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ วารสารเอกสารงานวิจัย และเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เป็นการวิเคราะห์ถึงปริมาณเงินที่ลดลงส่งผลต่อระบบเศรษฐกิจ เพื่อเป็นการทดสอบทฤษฎีเกี่ยวกับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ทฤษฎีปริมาณเงินสมัยใหม่ และทฤษฎีบ่อปลา

2. การวิเคราะห์เชิงปริมาณ (quantitative method) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นแบบอนุกรมเวลา นำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อหาความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยใช้วิธีกำลัง-สองน้อยที่สุด (Ordinary Least Squares--OLS)

ขอบเขตการศึกษา

การศึกษาระบบนี้เป็นการศึกษาผลของการเปลี่ยนแปลงปริมาณเงินต่อ GDP โดยใช้ข้อมูลแบบอนุกรมเวลาแบบรายปีของประเทศไทยระหว่างปี พ.ศ. 2550-2560 เป็นเวลา 10 ปี

ผลการวิจัย

จากการศึกษาพบว่า ผลกระทบต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศและปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจ ของประเทศไทยในราคากลางจุบัน (nominal GDP) ซึ่งรวมการเปลี่ยนแปลงของระดับราคาแล้ว มีมูลค่า 4,732.60 พันล้านบาท ได้ลดลงเหลือ 4,626.40 ลดลง 2.24% สำหรับ real GDP ซึ่งมีมูลค่า 3,072.6 พันล้านบาท ได้ลดลงเหลือ 2,749.7 พันล้านบาทลดลงไป 10.51% ในช่วงเวลาเดียวกัน ในขณะที่ปริมาณเงินในรูป M_1 ลดลง 2.63% และ M_2 เพิ่มขึ้น 9.03% จะเห็นได้ว่าปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจได้ลดลง ทำให้ real GDP ลดลงถึง 10.51% โดยถ้าเราพิจารณา M_2 ปริมาณเงินในรูป M_2 จะเพิ่ม ซึ่งไม่สอดคล้องกับทฤษฎี เนื่องจาก real GDP ลดลงแต่ปริมาณเงิน M_2 เพิ่มขึ้นอาจเนื่องจากเกิดภาวะเงินเพ้อ จึงส่งผลให้ปริมาณเงิน M_2 เพิ่มขึ้นแต่ถ้าเราดู nominal GDP จะลดลงมากกว่าการลดลงของ M_2 ซึ่งแสดงว่าระดับราคาในช่วงนี้ได้ลดลงด้วย อาจสรุปได้ว่าเศรษฐกิจตกต่ำ เกิดจากปริมาณเงินที่ลดลงไป และเมื่อระบบเศรษฐกิจตกต่ำไปนาน ๆ จะทำให้ระดับราคาลดลงไปด้วย สำหรับเหตุที่ปริมาณเงินลดลงนั้นมาจาก 1. ความเชื่อมั่นหายไป ทำให้คนถอนเงินออกจาประเทศ 2. นโยบายการขึ้นดอกเบี้ยของรัฐบาล

ส่วนที่สองวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลการเปลี่ยนแปลงของปริมาณเงินต่อระบบเศรษฐกิจ จากการศึกษาข้อมูล พบว่า

$$\log RGDPT = 0.505 + 0.188 \log M_{1T} + 0.630 \log RGDPT_{t-1}$$

$$(0.384) (2.9874)^* (2.881)^*$$

R-squared = 0.885 Adjusted R-squared = 0.852

D.W. = 1.415 F-statistic = 26.971

เมื่อกำหนดให้

$RGDPT$ คือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ณ ระดับราคากองที่ของประเทศไทย

M_{1T} คือ ปริมาณเงินในความหมายอย่างแคบของประเทศไทย

$RGDPT_{t-1}$ คือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ณ ระดับราคากองที่ของประเทศไทย เมื่อปีที่ผ่านมา

() คือ ค่า t-statistic

*แสดงระดับนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

จากการศึกษาความสัมพันธ์ตามสมการพบว่า ค่า R-squared มีค่าเท่ากับ 0.885 แสดงว่า ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ณ ระดับราคากองที่ของประเทศไทย มีความ สัมพันธ์กับตัวแปร ต่าง ๆ ในสมการ ถึงร้อยละ 88.5 จากการทดสอบค่านัยสำคัญทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรพบว่า ตัวแปร ปริมาณ M_1 ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ณ ระดับราคากองที่ของประเทศไทยในปีก่อนหน้า มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ณ ระดับราคากองที่ของประเทศไทย ตามสมมติฐานที่ว่างไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 จากผล การศึกษาพบว่า ค่าความยึดหยุ่นของปริมาณ M_1 ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ณ ระดับราคากองที่ของประเทศไทย มีค่าเท่ากับ 0.188 แสดงว่าถ้าปริมาณ M_1 เปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 จะส่งผลให้ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ณ ระดับราคากองที่ของประเทศไทย เปลี่ยนแปลงไปเป็นทิศทางเดียวกัน เท่ากับ 0.188 ซึ่งตรงกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ จากค่าดังกล่าวพบว่าความยึดหยุ่นของปริมาณ M_1 ต่อ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ณ ระดับราคากองที่ของประเทศไทย มีค่าน้อย แสดงว่าเมื่อปริมาณ M_1 แปลงไป จะส่งผลให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ณ ระดับราคากองที่ของประเทศไทยเปลี่ยนแปลงไป น้อยกว่าการเปลี่ยนแปลงของปริมาณ M_1

จากการศึกษาพบว่า ค่าความยึดหยุ่นของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ณ ระดับราคากองที่ของประเทศไทยในปีก่อนหน้า ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ณ ระดับราคากองที่ของประเทศไทย ในปีก่อนหน้าเปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 จะส่งผลให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ณ ระดับราคากองที่ของประเทศไทย เปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกัน เท่ากับ 0.630 ซึ่งตรงกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ จากค่า ดังกล่าวพบว่าความยึดหยุ่นของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ณ ระดับราคากองที่ของประเทศไทยในปี ก่อนหน้า ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ณ ระดับราคากองที่ของประเทศไทย มีค่าน้อย แสดงว่าเมื่อ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ณ ระดับราคากองที่ของประเทศไทยในปีก่อนหน้าเปลี่ยนแปลงไป จะ ส่งผลให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ณ ระดับราคากองที่ของประเทศไทยเปลี่ยนแปลงไปน้อยกว่า การเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ณ ระดับราคากองที่ของประเทศไทยในปีก่อนหน้า

อภิรายผล

จากการศึกษาผลกระทบของปริมาณเงินต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยและประเทศไทย เกษหเลสได้ ซึ่งจะเห็นได้ว่าปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจลดลง ทำส่งผลเกิดภาวะเศรษฐกิจตกต่ำในประเทศไทยที่ได้ทำการศึกษา ซึ่งพบว่า ประเทศไทยและประเทศไทยเกษหเลส-ได้เกิดวิกฤตเศรษฐกิจในปี ค.ศ. 1995 - ค.ศ. 2004 กรณีของประเทศไทยในช่วงปี ค.ศ. 1997 - ค.ศ. 1998 ปริมาณเงินในรูป M_1 ลดลงไป 2.63% ส่งผลทำให้ผลิตภัณฑ์มวลรวม-ภายในประเทศ (GDP) ของประเทศไทยในราคากลาง (nominal GDP) ซึ่งได้ร่วมการเปลี่ยนแปลงของราคากลาง มีมูลค่า 4,732.60 พันล้านบาท ได้ลดลงเหลือ 4,626.40 พันล้านบาท ลดลงไป 2.24% สำหรับ real GDP ซึ่งมีมูลค่า 3,072.6 พันล้านบาท ได้ลดลงเหลือ 2,749.7 พันล้านบาท ลดลงไป 10.51% จะเห็นได้ว่าการที่ปริมาณเงินใน

ระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยลดลง 2.63% ส่งผลให้ real GDP ลดลงถึง 10.51% ซึ่งมากกว่าการลดลงของปริมาณเงิน M_1

ส่วนการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลการเปลี่ยนแปลงของปริมาณเงินต่อระบบเศรษฐกิจ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ณ ราคากองที่ของทั้งสองประเทศนี้ คือ ปัจจัยปริมาณ M_1 ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ณ ราคากองที่เมื่อปีที่ผ่านมา ซึ่งต่างมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ณ ราคากองที่ สรุปได้ว่า เศรษฐกิจจะดีโดย เกิดจากปริมาณเงินที่ลดลง และเมื่อระบบเศรษฐกิจดีโดยไปนาน ๆ จะทำให้ระดับราคากลลดลง ในภาวะเศรษฐกิจที่หดตัวหรือเกิดภาวะ-เศรษฐกิจจะดีโดยนั้นทำผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศลดลง ส่งผลให้ปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจลดลง ก่อให้เกิดการขาดสภาพคล่อง ธุรกิจล้มละลาย การจ้างงานลดลง รายได้ของประชาชนลดลง และทำให้การบริโภคของประชาชนลดลง ด้วย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้และครั้งต่อไป

จากการศึกษาที่พบว่า ปริมาณเงินมีความสัมพันธ์กับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน เพราะฉะนั้นการที่จะเพิ่มผลิตภัณฑ์-มวลรวมในประเทศ ก็ต้องใช้นโยบายทางการเงินในการเพิ่มปริมาณเงินภายในระบบเศรษฐกิจ เพื่อให้ปริมาณเงินที่เพิ่มขึ้น เป็นตัวผลักดันให้เกิดการเพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์-มวลรวมในประเทศ แต่อย่างไรก็ตาม การเพิ่มขึ้นของปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจที่มากเกินไป อาจส่งผลทำให้เกิดภาวะเงินเฟ้อขึ้นมาได้ การที่รัฐบาลจะดำเนินนโยบายต่าง ๆ นั้น จึงควรคำนึงถึงปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจ เพื่อเป็นการสร้างเสถียรภาพให้กับระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย และรัฐบาลควรกำหนดนโยบายเกี่ยวกับปริมาณเงินให้มีความสอดคล้องกับระบบเศรษฐกิจ เพื่อให้ปริมาณเงินมีความสมดุลกับระบบเศรษฐกิจ

บรรณานุกรม

กระทรวงการคลัง. (2550). เศรษฐกิจการเงิน. ค้นเมื่อ 15 ธันวาคม 2550, จาก <http://www.mof.go.th>

ขวัญใจ แสงมณี. (2532). การพัฒนาเศรษฐกิจเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ชาตุรังค์ จันทร์งยี และพรเพ็ญ สดศรีชัย. (2543). นโยบายการเงินในปัจจุบัน. เอกสารสัมมนาทางวิชาการธนาคารแห่งประเทศไทย ประจำปี 2543 เรื่องนโยบายการเงินในศตวรรษที่ 21.
กรุงเทพมหานคร: ธนาคารแห่งประเทศไทย.

ชุมเพลิน จันทร์เรืองเพ็ญ. (2538). เศรษฐศาสตร์การเงินการธนาคาร (พิมพ์ครั้งที่ 4).

กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จพลาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2550). เครื่องชี้วัดเศรษฐกิจภาคของไทย. ค้นเมื่อ 15 ธันวาคม 2550, จาก <http://www.bot.or.th>

ผาสุก พงษ์ไพจิตร. (2550). แนวคิดสำนักการเงินนิยม. ค้นเมื่อ 15 ธันวาคม 2550, จาก <http://www.pantown.com/group.php?url=content.php&id=4179&name=content2&area=1>

ปรานอม บุญเติม. (2549). กลไกการส่งท่องน้ำโดยการเงินจากเป้าหมายขั้นกลางสู่เป้าหมายขั้นสุดท้าย. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย-รามคำแหง.

พิมล สีบปรุ. (2541). ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงปริมาณเงินต่อระดับรายได้ประชาชน พ.ศ. 2515-2539. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย-รามคำแหง.

warec อุปปาติก. (2541). เศรษฐศาสตร์การเงินและการธนาคาร. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สยามพร อักชรศรี. (2546). ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงปริมาณเงินที่มีต่อภาวะเงินเพื่อ. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. (2550). เศรษฐศาสตร์มหภาคสำนักคลาสสิกใหม่. ค้นเมื่อ 15 ธันวาคม 2550, จาก <http://www.nidambe11.net/ekonomiz/2004q3/article2004july01p5.htm>

สินีนาฏ สรณ์เพบูลย์. (2547). เศรษฐศาสตร์การเงินและการธนาคาร. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สุชาติ ราดาอุรังเวช. (2549). ทฤษฎีหลักว่าด้วยการบริหารนโยบายเศรษฐกิจ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มิ่งมิตร.

แสงจันทร์ ศรีประเสริฐ และอภินันท์ จันทะนี. (2543). เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์พิทักษ์อักษร.

Richard, T., Froggen, & Linda, L. (2001). *Macroeconomics an Asian perspective*. Singapore: Prentice-Hall.